

[Formanden]

Jeg skal måske nok lige erindre om, at debatten nu drejer sig om et konkret lovforslag. Det er ikke en generaldebat om børns forhold i samfundet. Sagt til eftertanke for de efterfølgende korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg skal så forsøge at vende tilbage til emnet, hvis det er muligt.

Det er hr. Jan Petersens bemærkninger, der giver mig anledning til at komme herop, for hr. Jan Petersen siger, at man faktisk har gjort mange ting for at prøve på at hjælpe børnefamilierne også i relation til det foreliggende forslag. Men er virkeligheden ikke, at vi i Danmark har så stor en beskatning af befolkningens indtægter, at det er tvungende nødvendigt for forældrene at være på arbejdsmarkedet begge to, hvilket gør det tvungende nødvendigt, at man får passet sine børn? Med andre ord at man efterfølgende prøver at justere lidt, altså kun en symptombehandling, ikke en løsning af problemet.

Problemet er, som beregninger viser, at en ganske almindelig familie i dette samfund skal have 2½ indtægt for at kunne klare sig efter at have betalt sin skat. Det er en stavnsbinding. Hvor er friheden så henne? Hvor er friheden til at vælge en anden livsform end lige netop den livsform, som er Socialdemokratiets? Vi skal alle sammen være på arbejdsmarkedet, og alle børnene skal proppes ind i nogle siloer og ensrettes dér.

Formanden:

Jeg synes efterhånden, at debatten udvikler sig for langt væk fra det lovforslag, der er til behandling. Det vil jeg gerne sige i anledning af de sidste bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre vil vi give børnefamilierne valgmulighed. Vi vil gerne gennemføre en økonomisk ligestilling, uanset hvordan børnefamilierne vælger med hensyn til børnepasning. Det vil sige, at vi gerne vil gennemføre, at pengene følger barnet; det er den eneste måde, hvorpå vi reelt kan ligestille familierne. Og så bliver det helt op til den enkelte familie at vælge den of-

fentlige pasningsordning, vælge, om man vil gå sammen i en puljeordning, om man selv vil passe sit barn, eller om man vil ansætte nogle andre til det. Det vil jeg ikke blande mig i. Jeg synes, familierne skal have en valgmulighed, og det har de ikke i dag, hvor vi alene giver dem tilskud til de offentlige pasningsordninger.

Flere ordførere har spurgt mig: Hvis dette her er Venstres holdning, hvorfor har vi så ikke for længst gennemført det, når vi nu har haft regeringsmagten i godt og vel 10 år? Jamen det har vi jo ikke kunnet, fordi der ikke har været flertal i folketingsalen for det. Men det varer måske ikke så længe, før vi har et flertal, så vi kan få det gennemført. Der har ikke været flertal. Venstre og De Konservative har stået alene med dette forslag. Selv om Kristeligt Folkeparti selv mener at have arbejdet på det i mange år, er sagen jo, at da vi havde et lovforslag i sidste samling, stemte også Kristeligt Folkeparti imod.

Vi har både fra venstre og konservativ side gjort, hvad vi kunne, nemlig ved at fremsætte et lovforslag, og til oplysning for dem, der ikke husker lovforslaget og måske gerne vil studere det, kan jeg gøre opmærksom på, at det havde nr. L 82. Men der var ikke andre end Venstre og De Konservative, der bakkede det op, da det var til behandling. Det er derfor – vil jeg gerne sige til hr. Lysholm Christensen – at jeg efterlyser noget konsekvens, nemlig at man, når man har sagt, at man støtter en bestemt politik, så også vil stemme for den her i salen.

Formanden:

Hr. Jan Petersen har ordet for en kort bemærkning.

Og så lægger jeg op til en sidste kort bemærkning til hr. Lysholm Christensen, som er den ordfører, man har stillet spørgsmål – i princippet.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil ikke gå ind på de forskellige synspunkter, som blev fremsat på baggrund af min korte bemærkning; jeg synes faktisk, at det næste punkt på dagsordenen giver en bedre platform for den debat.

Men jeg vil sige to ting nu. Den ene er, at det er en kendsgerning, at den forældrebetaling,